

Ванеса КАЛАДЗІНСКАЯ:

«Ад Алімпіяды цяпер хочацца большага»

Спартыўных поспехаў яна пачала дасягаць рана. У 2012-м, калі Ванесе было ўсяго 19, трапіла на сваю першую Алімпіяду, потым стала чэмпіёнкай свету па вольнай барацьбе, але не пабаялася пакінуць спорт, каб нарадзіць дзіця. Праблемы са здароўем, якія паставілі пад пагрозу яе спартыўную кар'еру, узніклі пасля вяртання на барцоўскі дыван, але і з імі дзяўчына справілася. Сёлета ў маі спартсменка дадала да ўжо наяўных званняў перамогу на чэмпіянаце Еўропы. У інтэрв'ю Ванеса расказвала, дзеля чаго кожны дзень пераадоўвае цяжкасці і ці складана выходзіць з дзіця ў рэжыме нон-стоп.

— *Давайце пачнем з вашага імя, досыць рэдкага для Беларусі...*

— Яго далі мне бацькі, яны ў мяне трэнеры па спартыўнай гімнастыцы. Тата быў на зборах у Бельгіі, у той камандзе была дзяўчынка Ванеса. Яму спадабалася гэтае імя, калі прыехаў дадому, расказаў маме. Ёй яно таксама прыйшлося даспадобы, так і вырашылі мяне назваць. Чытала недзе, што «ванеса» — гэта від матылька, нейкага больш канкрэтнага значэння я не знайшла.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

Педсавет

ЗДОРОВА, КАЛІ ВУЧАНЬ ЗДАРОВЫ

Як зрабіць фізкультуру
любімым урокам у школьнікаў?

Ад чаго залежыць здароўе сучаснага школьніка? Можна, ад рацыянальнага распарадку дня? Ад рухальнага рэжыму дзіцяці і збалансаванага харчавання? У рэшце рэшт, ад эфектыўнасці школьных урокаў фізічнай культуры? Спецыялісты сцвярджаюць, што ад усіх гэтых фактараў разам узятых плюс ад псіхалагічнай атмасферы ў школе і ў сям'і. Днямі на базе 32-й сталічнай школы прайшла калегія трох міністэрстваў — адукацыі, аховы здароўя, спорту і турызму. У цэнтры ўвагі ўдзельнікаў аказаліся пытанні стварэння здароўезберагальнага асяроддзя ва ўстановах адукацыі і развіцця фізічнай культуры.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

«Лапта» — адна з дзевяці народных гульняў, уключаных у праграму спартыўна-адукацыйнага праекта БДПУ «Беларусіяда».

Свая стыхія

ХТО ЁМЕЕ КІРАВАЦЬ ГУКАМ, ЦІ ШТО МЫ ЧУЕМ, АЛЕ НЕ БАЧЫМ

...Каля сямі гадзін вечара ў пятніцу мы з Насцяй падыходзім да аднаго з невялікіх мінскіх рок-клубаў. Некалькі чалавек ужо стаяць каля ўвахода, але іх яшчэ не пускаюць: канцэрт пачнецца толькі ў восем. У зале пуста, толькі пара музыкантаў выносяць на сцэну інструменты і рыхтуюцца афіцыянткі — з імі Насця хутка вітаецца, а потым мы збочваем у пакойчык насупраць сцэны. Гэта невялікая, літаральна два на два метры, каморка, дзе стаіць велізарны пульт з сотняй «круцёлак» і «рухалак» — працоўнае месца гукарэжысёра.

Сёлета 24-гадовая чацвёртакурсніца Анастасія Казаква заканчвае Акадэмію мастацтваў па спецыяльнасці «гукарэжысура», а цяпер актыўна набіраецца вопыту. Канцэртную сферу яна выбрала сама: з яе профілем можна працаваць як у філармоніі ці тэатры, так і ў кінаіндустрыі, на тэлебачанні, радыё ці нават дома «зво-

Фота Сяргея Нікановіча.

дзіць» гук у песнях музычных гуртоў або ў саўндтрэках камп'ютарных гульняў.

— Нас вучаць усяму па-троху: гукарэжысёру трэба быць універсалам, — расказвае Насця. — Але тут ёсць свае нюансы: калі ты працуеш на канцэртах доўгі час, то ў цябе паступова садзіцца слых, і потым у студыйных запісах ты ўжо проста не пачуеш некаторыя нюансы. А з іншага боку, калі ўвесь час сядзіш у студыі, то потым на канцэртах будзе цяжка працаваць з-за шуму... Хоць пагаршэнне слыху ўсё роўна непазбежнае: гэта наша прафесійная хвароба. Зараз я выбрала менавіта канцэрты, бо хацелася «дзвіжухі»: розныя гурты, жанры, апаратура, людзі, сітуацыі. Але я б з задавальненнем папрацавала і з арганам,

і з сімфанічным аркестрам ці, напрыклад, хорам.

Канцэрт яшчэ не пачаўся, і ў Насці ёсць час расказаць мне, што на мове прафесіяналаў «круцёлкі» на пульсе — гэта патэнцыёметры, а «рухалкі» — фэйдары. Сам жа пульт называецца FOH, ад англійскага «front of house» — гэта значыць, што з яго «круціцца» той гук, які будучы чуч у зале.

— Бывае яшчэ і маніторыны пульт, але ў невялікіх залах няма сэнсу ім карыстацца, — кажа дзяўчына. — Ён звычайна стаіць за кулісамі і робіць мікс для музыкантаў. Бачыла на сцэне такія нізкія шырокія калонкі, павернутыя да выступоўцаў? Яны патрэбны, каб музыканты добра чулі самі сябе.

(Заканчэнне на 4-й стар. «ЧЗ».)